

Przedmiotowe Zasady Oceniania z języka niemieckiego dla klasy 1 gimnazjum

Podstawą *Przedmiotowych Zasad Oceniania* z języka niemieckiego na poziomie klasy 1 gimnazjum jest program nauczania języka niemieckiego, realizowany w oparciu o podręcznik **Kompass 1 neu**). Zgodnie z nim uczeń powinien:

1. **poznawać słownictwo** związane z następującymi tematami:

Kontakty:

- słownictwo związane z przedstawianiem się (imię i nazwisko, wiek, kraj pochodzenia, miejsce zamieszkania)
- określanie zainteresowań i upodobań
- przymiotniki określające cechy charakteru i wygląd osób
- liczebniki główne 1–20
- formy powitania i pożegnania
- nazwy krajów niemieckojęzycznych

Rodzina:

- nazwy członków rodziny
- określenia osób: kobieta, mężczyzna, dziecko, dziewczyna, chłopiec
- przymiotniki określające cechy zewnętrzne i wewnętrzne osób oraz zwierząt
- nazwy zwierząt
- liczebniki 20–100
- kolory
- określenia zainteresowań
- zwroty potrzebne do wyrażenia swojego zdania, np. pochwały, dezaprobaty i neutralności

Czas wolny:

- czas zegarowy
- dni tygodnia i pory dnia
- czynności wykonywane o danej porze dnia
- nazwy obiektów w mieście
- słownictwo określające reakcję na propozycję

Szkoła:

- nazwy przedmiotów szkolnych
- nazwy ocen w krajach DACH
- określenia dotyczące cech nauczycieli
- nazwy przyborów szkolnych
- czynności typowe dla zajęć szkolnych

Jedzenie:

- nazwy potraw i posiłków w ciągu dnia
- pieniądze w UE
- nazwy artykułów spożywczych

- nazwy owoców i warzyw
- określenie miary i wagi
- nazwy opakowań
- nazwy lokali gastronomicznych

2. **ćwiczyć umiejętności** w zakresie czterech podstawowych sprawności językowych, obejmujących:

A. **rozumienie tekstu słuchanego**, w ramach którego uczeń potrafi:

- zrozumieć polecenia i instrukcje nauczyciela związane z sytuacją w klasie
- zrozumieć globalnie i selektywnie sens słuchanych tekstów: potrafi określić główną myśl tekstu, zrozumieć ogólny sens usłyszanej sytuacji komunikacyjnej, określić kontekst wypowiedzi, określić intencje nadawcy/autora tekstu, a także znajdować w tekście określone informacje
- zrozumieć pytania, polecenia i wypowiedzi, zawierające poznany materiał leksykalno gramatyczny w ramach danego zakresu tematycznego
- rozpoznać ze słuchu poznane słowa i wyrażenia
- powtórzyć głoski, wyrazy i zdania według usłyszanego wzoru

B. **mówienie**, w ramach którego uczeń potrafi:

- udzielać i uzyskiwać informacje, dotyczące: danych osobowych (imię i nazwisko, wiek, kraj pochodzenia, miejsce zamieszkania), a także zainteresowań i upodobań, rodziny i rodzeństwa, czasu/aktualnej godziny, przebiegu dnia, zajęć szkolnych/planu lekcji, miejsca spotkania, klasy, upodobań kulinarnych, zamiarów swoich i innych osób
- opowiadać o: sobie, swoich i innych zainteresowaniach, swojej rodzinie, przebiegu dnia, zajęciach w ciągu tygodnia, planie lekcji, klasie, przyjaciółach szkolnych, ubionych potrawach
- opisywać: wygląd i charakter ludzi i zwierząt, upodobania swoje i innych osób
- określać przynależność
- przedstawiać siebie i inne osoby
- rozpoczynać, podtrzymywać i kończyć rozmowę
- witać i żegnać osoby
- wyrażać opinię o innych osobach i pytać o nią inne osoby
- podawać aktualną godzinę oraz czas trwania danej czynności
- proponować wspólne wyjście
- przyjmować lub odrzucać propozycję
- wyrażać prośbę, polecenia
- zwracać się z prośbą do innych osób
- podawać cenę w euro
- uzasadniać swoje zdanie
- udzielać rad
- zamawiać jedzenie w restauracji
- uczestniczyć w sytuacjach dialogowych

C. **rozumienie tekstu czytanego**, gdzie uczeń:

- rozumie pojedyncze słowa, zwroty, wyrażenia i zdania, związane z danym tematem
- rozumie polecenia w podręczniku i zeszytach ćwiczeń

- rozumie globalnie i selektywnie teksty o znanej tematyce i strukturach gramatycznych (krótkie opisy, notatki, opowiadania, ogłoszenia, teksty informacyjne, e-mail, listy, przepisy kulinarne, wywiady, ankiety, menu w restauracji)
- potrafi wyszukać w tekście pożądane informacje
- potrafi określić główną myśl tekstu
- potrafi ogólnie zrozumieć dłuższe teksty, posługując się słownikiem dwujęzycznym
- potrafi poprawnie odczytać tekst
- potrafi uporządkować elementy tekstu
- potrafi odczytywać dane statystyczne
- potrafi przyporządkować elementy tekstu materiałowi obrazkowemu

D. **pisanie**, gdzie uczeń potrafi:

- rozpoznawać różnice między fonetyczną a graficzną formą wyrazu
- pisać pojedyncze wyrazy, zwroty i wyrażenia oraz zdania
- napisać prosty tekst użytkowy, jak: list/e-mail, notatka, ogłoszenie, list' zakupów, przepis kulinarny, opis
- wypełnić formularz, ankietę
- odpowiedzieć pisemnie na pytania do czytanego lub słuchanego tekstu, będące sprawdzeniem jego zrozumienia
- ułożyć zdania, wyrazy z rozsypanki wyrazowej, literowej
- uzupełnić brakujące litery w wyrazach oraz wyrazy w zdaniach
- uzupełniać dialogi pojedynczymi słowami lub zdaniami
- tworzyć krótkie opisy i opowiadania na podstawie materiału obrazkowego, audio oraz notatek
- rozwiązać test sprawdzający

3. **poznawać i stosować struktury gramatyczne:**

- odmiana czasowników regularnych w liczbie pojedynczej i mnogiej
- zaimki osobowe w mianowniku i bierniku
- zdania pytające
- przeczenie nein, nicht
- forma grzecznościowa Sie
- rodzajnik określony i nieokreślony
- określenie przynależności z przyimkiem von
- zaimek dzierżawczy
- przeczenie kein/-e
- odmiana rzeczowników w bierniku
- odmiana czasowników nieregularnych essen, sprechen, lesen, fahren, schlafen, laufen
- szyk przestawny w zdaniu
- odmiana czasowników rozdzielnie złożonych
- pytanie wohin?
- przyimki in i auf z biernikiem
- odmiana czasownika möchte i szyk zdania z tym czasownikiem
- dopełniacz imion własnych
- tryb rozkazujący
- zaimek nieosobowy man
- rzeczowniki złożone

4. kształcić umiejętność pracy z różnymi rodzajami tekstów, jak:

- list/e-mail
- prosty tekst narracyjny
- dialog
- wywiad
- ankieta
- formularz
- menu
- przepis kulinarny
- artykuł
- tekst informacyjny
- notatka
- ogłoszenie
- program telewizyjny
- plan lekcji

5. znać podstawowe informacje dotyczące krajów niemieckiego obszaru językowego w zakresie nazw krajów niemieckojęzycznych, europejskich i ich stolic, pozdrowień typowych dla krajów w Europie, form powitań i pożegnań, nazw przedmiotów szkolnych i ocen, artykułów spożywczych i specjałów kulinarnych

6. rozwijać umiejętności wykraczające poza kompetencję językową, wchodzące w skład kompetencji kluczowych, jak:

- rozwijanie umiejętności wykonywania zadań w toku pracy własnej i zespołowej, twórczego rozwiązywania zadań problemowych, samodzielnego wyszukiwania i gromadzenia potrzebnych informacji poprzez planowanie i realizowanie różnorodnych projektów językowych i realioznawczych, stosowanie strategii uczenia się
- rozwijanie umiejętności autokontroli i oceny własnego uczenia się poprzez rozwiązywanie testów samooceny w części „Teste dich selbst” oraz „Sprawdzian ustny”, wypełnianie zadania „mein Ziel...” oraz tabeli samooceny,
- samodzielne przygotowywanie się do egzaminu gimnazjalnego poprzez rozwiązywanie testów w dziale „Prüfungskompass” oraz „Prüfungstest”.

7. Wymagania edukacyjne z języka niemieckiego na ocenę celującą.

Wymagania ogólne:

Uczeń:

1. Ze sprawdzianów pisemnych i ustnych uczeń otrzymuje ponad połowę ocen celujących (przy pozostałych ocenach bardzo dobrych)
2. Osiąga sukcesy w konkursach szczebla wyższego niż szkolny
3. Wykonuje nieobowiązkowe zadania wynikające z indywidualnych zainteresowań językiem.

Szczegółowe kryteria oceniania

Sprawności językowe:

A. **Rozumienie ze słuchu.** W rozwijaniu tej sprawności językowej w klasie 1 gimnazjum kładzie się nacisk na kształcenie u uczniów umiejętności rozumienia globalnego oraz selektywnego tekstu, obejmującej:

- określanie głównej myśli/głównego tematu tekstu
- rozpoznawanie kontekstu sytuacyjnego słuchanego tekstu
- rozumienie ogólnego sensu usłyszanej informacji
- wyszukiwanie w tekście określonych informacji.

Sprawność ta jest ćwiczona za pomocą zadań zamkniętych oraz półotwartych, jak m.in:

- rozpoznawanie słyszanych wyrazów
- zadania wielokrotnego wyboru
- zadania prawda/fałsz, tak/nie
- uzupełnianie luk w zdaniach, tekście na podstawie wysłuchanych informacji
- wyszukanie i poprawienie błędnych informacji w tekście czytany na podstawie tekstu słuchanego
- eliminacja wyrazów, zwrotów, informacji, które nie wystąpiły w wysłuchanym tekście
- przyporządkowanie ilustracji, zdjęć do wysłuchanych tekstów
- uzupełnianie brakujących fragmentów tekstu w oparciu o wysłuchany tekst
- odpowiedzi na pytania do wysłuchanego tekstu
- przyporządkowanie wypowiedzi do poszczególnych osób występujących w tekście
- przyporządkowanie imion do zdjęć po wysłuchaniu rozmowy
- odgrywanie scenek na podstawie usłyszanego dialogu
- znalezienie kolejności zdań, wypowiedzi, wydarzeń na podstawie słuchanego tekstu
- wykonanie piosenek na podstawie nagrania
- tworzenie dialogów podobnych do usłyszanych
- przyporządkowanie tytułów do fragmentów tekstu.

Kryteria oceny rozumienia ze słuchu:

Ocena celująca:

Uczeń:

- spełnia wszystkie kryteria na ocenę bardzo dobrą
- bez trudu rozumie wypowiedzi niemieckojęzyczne na podstawie kontekstu sytuacyjnego oraz związków przyczynowo-skutkowych nawet jeśli zawarte są w nich nowe struktury leksykalno-gramatyczne,
- potrafi zrozumieć ogólny sens różnorodnych tekstów i rozmów opartych na materiale kursowym i wykraczającym poza niego, np. rozumie dialogi z filmów i sens popularnych piosenek,
- potrafi zrozumieć kluczowe informacje w różnorodnych tekstach i rozmowach i wyłonić z nich błędy,
- potrafi wydobyć szczegółowe informacje i stosownie do nich zareagować, np. zrobić na ich podstawie notatkę, uszeregować zdarzenia, czy wypełnić tabelkę,
- potrafi z łatwością rozpoznać uczucia i reakcje mówiącego,
- potrafi z łatwością rozróżniać dźwięki, głoski, akcent wyrazowy i zdaniowy.

Ocena bardzo dobra:

Uczeń:

- bez trudu rozumie wypowiedzi w języku niemieckim formułowane przez różne osoby i zawierające znane mu słownictwo i struktury gramatyczne
- rozumie sens sytuacji komunikacyjnych oraz prawidłowo na nie reaguje
- sprawnie wyszukuje informacje szczegółowe w wypowiedziach, dialogach, komunikatach
- w pełni rozumie instrukcje nauczyciela, formułowane w języku niemieckim i prawidłowo na nie reaguje.

Ocena dobra:

Uczeń:

- w znacznym stopniu rozumie wypowiedzi w języku niemieckim formułowane przez różne osoby i zawierające znane mu słownictwo i struktury gramatyczne
- rozumie sens większości sytuacji komunikacyjnych oraz prawidłowo na nie reaguje
- sprawnie wyszukuje informacje szczegółowe w nieskomplikowanych wypowiedziach, dialogach, komunikatach
- rozumie instrukcje nauczyciela, formułowane w języku niemieckim i prawidłowo na nie reaguje.

Ocena dostateczna:

Uczeń:

- rozumie dużą część prostych wypowiedzi w języku niemieckim formułowanych przez różne osoby, zawierających znane mu słownictwo i struktury gramatyczne
- przeważnie rozumie ogólny sens większości sytuacji komunikacyjnych oraz przeważnie prawidłowo na nie reaguje
- wyszukuje większość szczegółowych informacji w nieskomplikowanych wypowiedziach, dialogach, komunikatach
- rozumie większą część prostych instrukcji nauczyciela, formułowanych w języku niemieckim i zazwyczaj prawidłowo na nie reaguje.

Ocena dopuszczająca:

Uczeń:

- rozumie niewielką część wypowiedzi w języku niemieckim, zawierających słownictwo i struktury gramatyczne ujęte w programie nauczania
- rozumie ogólny sens tylko niektórych sytuacji komunikacyjnych oraz często reaguje na nie nieprawidłowo
- wyszukuje jedynie niektóre informacje szczegółowe w nieskomplikowanych wypowiedziach, dialogach, komunikatach
- rozumie niektóre proste instrukcje i polecenia nauczyciela, formułowane w języku niemieckim oraz nie zawsze prawidłowo na nie reaguje.

Ocena niedostateczna:

Uczeń:

- nie rozumie najprostszyc wypowiedzi w języku niemieckim
- rozumie ogólny sens bardzo nielicznych sytuacji komunikacyjnych lub nie rozumie ich wcale; ma problem z prawidłowym reagowaniem na nie lub nie reaguje wcale

- nie potrafi wyszukać szczegółowych informacji w nieskomplikowanych wypowiedziach, dialogach, komunikatach
- nie rozumie prostych instrukcji i poleceń nauczyciela, formułowanych w języku niemieckim.

B. Mówienie. Jako sprawność najtrudniejsza, szczególnie na początku nauki języka obcego, podczas lekcji języka niemieckiego rozwijana jest w ramach następujących obszarów:

- udzielanie i uzyskiwanie informacji dotyczących sytuacji określonych w programie nauczania
- inicjowanie, podtrzymywanie i kończenie rozmowy w typowych sytuacjach komunikacyjnych
- opowiadanie o sobie, swoich zainteresowaniach i zainteresowaniach innych osób, swojej rodzinie, przebiegu dnia, zajęciach w ciągu tygodnia, klasie, ulubionych potrawach
- opisywanie swojego planu lekcji, wyglądu i charakteru ludzi i zwierząt, upodobań swoich i innych osób
- przedstawianie siebie i innych osób
- witanie i żegnanie osób
- wyrażanie opinii o innych osobach
- podawanie aktualnej godziny oraz czasu trwania danej czynności
- przyjmowanie lub odrzucanie propozycji
- wyrażanie prośby
- wyrażanie własnego zdania na dany temat i jego uzasadnianie
- zamawianie jedzenia w restauracji
- uczestniczenie w sytuacjach dialogowych
- udzielanie rad
- składanie propozycji wspólnego wyjścia
- poprawne wypowiedzianie wyrazów w języku niemieckim
- ćwiczenie wymowy i ustne utrwalanie słownictwa oraz struktur gramatycznych poprzez gry i zabawy językowe oraz głośne czytanie i powtarzanie ze słuchu głosek, wyrazów, zwrotów, zdań oraz fragmentów tekstów.

Kryteria oceny mówienia:

Ocena celująca:

Uczeń:

- spełnia wszystkie kryteria na ocenę bardzo dobrą
- tworzy wypowiedzi ustne (zakres leksykalny, gramatyczny, płynność i oryginalność wypowiedzi, ciekawe ujęcie tematu),
- potrafi płynnie wypowiadać się na dowolne tematy, zachowując przy tym dużą dokładność językową i bogactwo leksykalne,
- potrafi w naturalny i spontaniczny sposób zabierać głos w rozmowie,
- ma bardzo dobrą wymowę i intonację,
- można go z łatwością zrozumieć.

Ocena bardzo dobra:

Uczeń:

- swobodnie zdobywa informacje i udziela ich w typowych sytuacjach dnia codziennego, nie popełniając przy tym błędów językowych i gramatycznych

- swobodnie wyraża swoje zdanie na jakiś temat, używając bogatego słownictwa i poprawnych struktur gramatycznych
- bezbłędnie reaguje na zaistniałą sytuację komunikacyjną
- potrafi bezbłędnie i płynnie opowiadać o sytuacjach określonych w programie nauczania oraz formułować opisy ustne przewidziane w programie nauczania
- płynnie inicjuje, podtrzymuje i kończy prostą rozmowę dotyczącą typowych sytuacji
- potrafi stosować środki leksykalne i gramatyczne adekwatne do sytuacji
- jego wypowiedzi pod względem fonetycznym są całkowicie poprawne, bez błędów w wymowie i intonacji.

Ocena dobra:

Uczeń:

- zdobywa informacje i udziela ich w typowych sytuacjach dnia codziennego, nieliczne błędy językowe nie zakłócają komunikacji
- wyraża swoje zdanie na dany temat, używa dość bogatego słownictwa i poprawnych struktur gramatycznych
- potrafi dość płynnie opowiadać o sytuacjach określonych w programie nauczania oraz formułować opisy ustne
- inicjuje, podtrzymuje i kończy prostą rozmowę dotyczącą typowych sytuacji, a nieliczne błędy językowe nie utrudniają komunikacji
- prawie zawsze stosuje środki leksykalne i gramatyczne adekwatne do sytuacji
- jego wypowiedzi pod względem fonetycznym są poprawne, bez istotnych błędów w wymowie i intonacji.

Ocena dostateczna:

Uczeń:

- z pomocą nauczyciela lub innych uczniów zadaje proste pytania i udziela prostych odpowiedzi, używa przy tym prostego słownictwa i prostych form gramatycznych, jednak nie zawsze poprawnych
- potrafi wyrazić w prosty sposób swoje zdanie na dany temat, choć widoczne są błędy leksykalne i gramatyczne
- potrafi formułować proste wypowiedzi zgodnie z programem nauczania
- potrafi nawiązać rozmowę w prostej sytuacji komunikacyjnej, ma jednak problemy z jej utrzymaniem i zakończeniem
- przeważnie reaguje w typowych sytuacjach komunikacyjnych, popełnia jednak błędy językowe
- potrafi w ograniczonym stopniu stosować środki leksykalne i gramatyczne adekwatne do sytuacji
- błędy leksykalne, gramatyczne w nieznacznym stopniu utrudniają komunikację.

Ocena dopuszczająca:

Uczeń:

- potrafi w ograniczonym stopniu zadawać pytania i udzielać odpowiedzi, ma przy tym znaczne problemy z ich trafnością, poprawnością gramatyczną, leksykalną i fonetyczną
- jedynie ze znaczną pomocą nauczyciela wyraża w prosty sposób swoje zdanie na dany temat, popełniając przy tym liczne błędy językowe
- potrafi formułować proste wypowiedzi zgodnie z programem nauczania

- tylko częściowo potrafi nawiązać rozmowę w prostej sytuacji komunikacyjnej, ma problemy z jej utrzymaniem i zakończeniem
- podczas formułowania wypowiedzi posługuje się schematami
- ma znaczne problemy ze stosowaniem poznanych środków leksykalnych i gramatycznych adekwatnie do sytuacji
- błędy leksykalne, gramatyczne i fonetyczne utrudniają komunikację.

Ocena niedostateczna:

Uczeń:

- nie potrafi zadawać pytań i udzielać odpowiedzi
- nie potrafi wyrażać swoich myśli, odczuć, swojej opinii na dany temat z powodu zbyt ubożego zasobu leksykalno-gramatycznego
- nie potrafi formułować najprostszych wypowiedzi ujętych w programie nauczania
- nie potrafi nawiązać, utrzymać i zakończyć rozmowy w prostej sytuacji komunikacyjnej
- nie potrafi właściwie zareagować w najprostszycy sytuacjach komunikacyjnych, uwzględnionych w programie nauczania
- tworzy wypowiedzi, które nie zawierają wymaganej liczby niezbędnych informacji
- nie potrafi stosować poznanych środków leksykalnych i gramatycznych adekwatnie do sytuacji
- jego wypowiedzi zawierają znaczące błędy pod fonetyczne, leksykalne i gramatyczne, które uniemożliwiają zrozumienie wypowiedzi.

C. Sprawność czytania ze zrozumieniem. Podczas lekcji języka niemieckiego sprawność ta rozwijana jest m.in. za pomocą następujących form zadań:

- zadania wielokrotnego wyboru
- zadania prawda/fałsz, tak/nie
- odpowiedzi na pytania
- tworzenie pytań do podanych zdań oraz do tekstu
- ustalanie kolejności zdań w dialogach
- uzupełnianie fragmentów tekstu
- łączenie ze sobą części danego wyrazu lub zdania
- łączenie ze sobą części tekstów
- ustalanie kolejności liter w danym wyrazie lub dopisywanie brakujących liter
- wyszukiwanie wyrazów ukrytych pośród liter
- łączenie wyrazów i zwrotów o znaczeniu przeciwnym
- łączenie wyrazów o znaczeniu synonimicznym
- wykreślanie słowa nie pasującego do pozostałych
- identyfikacja w tekście słów kluczycy
- uzupełnianie tabeli na podstawie przeczytanego tekstu
- dopasowanie ilustracji do tekstów
- ustalanie autora danej wypowiedzi

Kryteria oceny czytania ze zrozumieniem:

Ocena celująca:

Uczeń:

- spełnia wszystkie kryteria na ocenę bardzo dobrą

- bez problemu rozumie na podstawie kontekstu sytuacyjnego oraz związków przyczynowo-skutkowych teksty użytkowe i informacyjne,
- potrafi czytać dla przyjemności i zrozumieć główne myśli w dłuższych autentycznych tekstach, takich jak lektury, artykuły w prasie czy teksty z Internetu,
- potrafi korzystać ze strategii stosowanych podczas czytania, np. przewidywanie treści tekstu na podstawie tytułu, czytanie tekstu pod kątem pytań do tekstu, z którymi zapoznał się przed czytaniem, itp.
- rozumie konstrukcję tekstu, potrafi uporządkować tekst poprzestawiany,
- bez trudu potrafi wybrać odpowiednie informacje z dłuższego tekstu,
- potrafi ocenić, czy podana informacja jest prawdziwa czy fałszywa i uzasadnić swoją decyzję

Ocena bardzo dobra:

Uczeń:

- bez trudu rozumie proste teksty użytkowe i wypowiedzi pisemne
- bez trudu potrafi określić główną myśl tekstu/wypowiedzi, jej kontekst i intencje autora
- sprawnie znajduje potrzebne informacje szczegółowe w tekście.

Ocena dobra:

Uczeń:

- rozumie ogólnie większość prostych tekstów użytkowych i wypowiedzi pisemnych
- potrafi określić główną myśl tekstu/wypowiedzi, jej kontekst i intencje autora
- potrafi znaleźć większość potrzebnych informacji szczegółowych w tekście.

Ocena dostateczna:

Uczeń:

- rozumie ogólnie dużą część prostych tekstów użytkowych i wypowiedzi pisemnych
- przeważnie potrafi określić główną myśl tekstu/wypowiedzi, jej kontekst i intencje autora
- znajduje część potrzebnych informacji szczegółowych w tekście.

Ocena dopuszczająca:

Uczeń:

- rozumie nieliczne proste teksty użytkowe i wypowiedzi pisemne
- ma problemy z określeniem głównej myśli tekstu/wypowiedzi, jej kontekstu i intencji autora
- potrafi odnaleźć nieliczne potrzebne informacje w tekście.

Ocena niedostateczna:

Uczeń:

- nie rozumie prostych tekstów i wypowiedzi pisemnych
- nie potrafi odnaleźć potrzebnych informacji szczegółowych w tekście.

D. Pisanie. Na trzecim stopniu edukacji sprawność ta jest ćwiczona poprzez stosowanie następujących ćwiczeń:

- wypełnienie formularza, ankiety, tabeli
- pisanie listów/e-maili i innych tekstów użytkowych ujętych w programie nauczania
- pisanie wywiadów

- tworzenia opisów
- uzupełnianie luk w zdaniach i tekstach
- układanie zdań z rozsypanki wyrazowej
- uzupełnianie elementów dialogu
- układanie pytań do zdań, tekstów, obrazków
- pisemne udzielenie odpowiedzi na pytanie
- uzupełnianie asocjogramów
- poprawne zapisywanie odgadniętych słów
- rozwiązywanie testów samooceny
- rozwiązywanie krzyżówek
- wpisywanie brakujących liter w wyrazach.

Kryteria oceny sprawności pisania:

Ocena celująca:

Uczeń:

- spełnia wszystkie kryteria na ocenę bardzo dobrą
- potrafi napisać wypowiedź pisemną zawierającą złożone struktury, słownictwo i własne przemyślenia na tematy różne, nawet wykraczające poza tematykę omawianą na zajęciach szkolnych,
- samodzielnie lub we współpracy z grupą sporządza pisemną pracę projektową, korzystając z różnych źródeł i materiałów,
- potrafi w spójny sposób zorganizować tekst,
- w zadaniu pisemnym zawiera wszystkie istotne punkty,
- pisze teksty o odpowiedniej długości,
- używa poprawnej pisowni i interpunkcji.

Ocena bardzo dobra:

Uczeń:

- bez trudu dostrzega różnice między fonetyczną a graficzną formą wyrazu oraz bezbłędnie zapisuje poznane słowa i wyrażenia
- bezbłędnie odpowiada pisemnie na zawarte w ćwiczeniach polecenia
- bez trudu pisze proste wypowiedzi pisemne, przewidziane w programie nauczania, stosując urozmaicone słownictwo i struktury gramatyczne właściwe dla danej wypowiedzi
- potrafi przedstawiać rozbudowane dialogi w formie pisemnej
- w sposób wyczerpujący przekazuje informacje w formie pisemnej
- tworzy wypowiedzi bezbłędne.

Ocena dobra:

Uczeń:

- dostrzega różnice między fonetyczną a graficzną formą wyrazu oraz bezbłędnie zapisuje większość poznanych słów i wyrażeń
- poprawnie odpowiada na zawarte w ćwiczeniach polecenia
- pisze proste wypowiedzi pisemne przewidziane w programie nauczania, stosując dość urozmaicone słownictwo i struktury gramatyczne, właściwe dla danej wypowiedzi
- potrafi konstruować dialogi w formie pisemnej
- w sposób wyczerpujący przekazuje informacje w formie pisemnej

- tworzy wypowiedzi z niewielką liczbą błędów, jednak nie ma to wpływu na obniżenie jakości wypowiedzi pisemnej.

Ocena dostateczna:

Uczeń:

- ma trudności w dostrzeganiu różnic między fonetyczną a graficzną formą wyrazu oraz bezbłędnym zapisie poznanych słów i wyrażen
- przeważnie poprawnie odpowiada na zawarte w ćwiczeniach polecenia
- pisze proste wypowiedzi pisemne przewidziane w programie nauczania, stosując proste słownictwo i struktury gramatyczne, właściwe dla danej wypowiedzi
- potrafi konstruować dialogi w formie pisemnej, ale charakteryzują się one częściowym brakiem płynności
- w sposób niepełny i nieprecyzyjny przekazuje informacje w formie pisemnej
- tworzy wypowiedzi ze znacznymi ilościami błędów leksykalnych, ortograficznych i gramatycznych, które powodują częściowe zakłócenie komunikacji.

Ocena dopuszczająca:

Uczeń:

- ma znaczące trudności w dostrzeganiu różnic między fonetyczną a graficzną formą wyrazu oraz bezbłędnym zapisywaniu poznanych słów i wyrażen, nie potrafi często poprawnie uzupełnić brakujących liter w poznanych wcześniej wyrazach
- odpowiada na zawarte w ćwiczeniach polecenia w sposób niepełny
- ma trudności z pisaniem prostych wypowiedzi pisemnych, stosuje przy tym ubogie słownictwo i struktury gramatyczne, właściwe dla danej wypowiedzi, są to jednak wypowiedzi niespójne i nielogiczne
- ma problem z konstrukcją logiczną dialogów w formie pisemnej
- nie przekazuje informacji w formie pisemnej w sposób wyczerpujący
- tworzy wypowiedzi ze znacznymi ilościami błędów, które umożliwiają przekazanie informacji w ograniczonym stopniu.

Ocena niedostateczna:

Uczeń:

- nie dostrzega różnic między fonetyczną a graficzną formą wyrazu, nie potrafi poprawnie uzupełnić brakujących liter w poznanych wcześniej wyrazach
- nie jest w stanie odpowiadać na zawarte w ćwiczeniach polecenia
- nie potrafi pisać prostych wypowiedzi pisemnych
- jego wypowiedzi nie zawierają informacji niezbędnych do przekazania wymaganych treści
- nie potrafi budować prostych zdań
- posiada niewystarczający zasób słownictwa do przekazania informacji w tekście pisany
- nieodpowiednio dobiera słownictwo
- robi liczne, rażące błędy ortograficzne, gramatyczne i leksykalne.

TRYB I WARUNKI UZYSKIWANIA OCENY WYŻSZEJ NIŻ PRZEWIDYWANA Z JĘZYKA NIEMIECKIEGO

Z wnioskiem o podwyższenie oceny mogą wystąpić rodzice (prawni opiekunowie ucznia), jeśli spełnia on następujące warunki:

1. był obecny na wszystkich zapowiedzianych pisemnych formach sprawdzania wiedzy i umiejętności
2. wszystkie jego nieobecności na zajęciach z przedmiotu są usprawiedliwione

Jeżeli uczeń nie spełnia powyższych warunków wniosek będzie rozpatrzony negatywnie.

We wniosku określona jest ocena o jaką uczeń się ubiega.

Nauczyciel określa jasno zakres wymaganej wiedzy i umiejętności, uwzględniając zadania zarówno w formie ustnej jak i pisemnej. Egzamin powinien zawierać wszystkie zadania praktyczne wynikające ze specyfiki nauki języka obcego: rozumienie tekstu słuchanego, rozumienie tekstu czytanego, znajomość środków i funkcji językowych. Zakres wymagań powinien odpowiadać kryteriom oceny, o jaką ubiega się uczeń.

Nauczyciel zapewnia uczniowi optymalne warunki prezentacji jego osiągnięć.

Egzamin przeprowadza i ocenia nauczyciel prowadzący w danej klasie, ocenę potwierdza inny nauczyciel tej samej specjalizacji. Z egzaminu sporządza się protokół.

INDYWIDUALIZACJA NAUCZANIA NA LEKCJACH JĘZYKA NIEMIECKIEGO

DOSTOSOWANIE METOD I FORM PRACY DLA UCZNIĄ Z DYSLEKSJĄ

CZYTANIE

- Nie odpytywanie ucznia z głośnego czytania przed zespołem klasowym. Może czytać tylko tekst opracowany w domu
- Dostosowanie tempa czytania do możliwości ucznia
- Czytanie krótkich tekstów z podziałem na role

PISANIE

- Uwzględnianie wartości merytorycznej pracy. Błędy popełnione w pisaniu nie mogą obniżyć wartości pracy.
- Dostosowanie tempa realizacji programu do indywidualizowanych możliwości uczniów

- Stosowanie dodatkowych ćwiczeń usprawniających zaburzone funkcje – układanie wyrazów z rozsypanych liter, wykreślanie wyrazowe, dobieranie obrazków
- Wprowadzanie materiału gramatycznego za pomocą tabel, rysunków, diagramów
- Zestawianie zjawisk gramatycznych z języka polskiego ze zjawiskami gramatycznymi w języku obcym. Podkreślanie podobieństw, zwracanie uwagi na różnice
- W przypadku dysgrafii umożliwienie pisania pracy pisemnej na komputerze lub pismem drukowanym.

DOSTOSOWANIE METOD I FORM PRACY Z UCZNIEM Z WADĄ WZROKU

- dostosowanie wymagań do wolnego tempa pracy ucznia
- motywowanie ucznia do podejmowania wysiłku intelektualnego, docenianie zaangażowania i wysiłku ucznia, częste stosowanie pochwał jako wzmocnień pozytywnych
- w ramach zajęć dydaktyczno- wyrównawczych pomoc w nadrobieniu zaległości programowych, usprawniać procesy czytania i pisania
- umożliwienie uczniowi siedzenia w ławce jak najbliżej tablicy i nauczyciela, dobre oświetlenie miejsca pracy
- podawanie poleceń w prostej formie, unikanie trudnych i abstrakcyjnych pojęć, naprowadzanie na rozwiązania w razie trudności, zadawać pytania pomocnicze
- stosowanie uczenia polisensorycznego, z zaangażowaniem wielu zmysłów jednocześnie: słuchu, wzroku, dotyku itp.
- dostosowanie sposobu sprawdzania wiadomości i umiejętności oraz sposobu oceniania; przygotowywanie oddzielnych sprawdzianów napisanych większą czcionką – ARIAL 16
- wydłużenie czasu przeznaczonego na opanowanie materiału
- odwoływanie się do znanych sytuacji z życia codziennego
- częste podchodzenie do ucznia w czasie samodzielnej pracy w celu udzielenia dodatkowej pomocy
- porównywanie zjawisk gramatycznych języka polskiego ze zjawiskami gramatycznymi charakterystycznymi dla języka niemieckiego
- nie obniżanie ocen za błędy wynikające z wady wzroku – ocenianie wartości merytorycznej pracy

DOSTOSOWANIE METOD I FORM PRACY Z UCZNIEM Z WADĄ SŁUCHU

- częste podchodzenie do ucznia w trakcie samodzielnej pracy w celu udzielania dodatkowej pomocy, wyjaśnień
- właściwe umiejscowienie ucznia w klasie (rzęd od okna, pierwsza ławka)
- doskonalenie umiejętności budowania dłuższych wypowiedzi ustnych pisemnych z języka niemieckiego
- zwalnianie tempa wypowiedzianych słów i zwrotów; wypowiadanie ich przesadnie poprawnie
- zwracanie się do ucznia po imieniu używając krótkich zdań
- upewnianie się, czy polecenie i pytanie zostało zrozumiane
- porównywanie zjawisk gramatycznych języka polskiego ze zjawiskami gramatycznymi charakterystycznymi dla języka niemieckiego

- przedstawianie zjawisk gramatycznych w formie symboli, zaznaczanie ważnych informacji kolorami
- stosowanie materiału wizualnego
- dzielenie materiału na mniejsze partie, wyznaczanie czasu na ich opanowanie i odpytywanie w formie pisemnej lub ustnej
- nie obniżanie oceny za błędy popełnione podczas odsłuchiwania i rozumienie treści odtwarzanych w formie nagrań